ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 7ης Φεβρουαρίου 2002 *

Στην υπόθεση C-328/00,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Bayerisches Verwaltungsgericht Regensburg (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Maria Weber,

Martin Weber

και

Freistaat Bayern,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς το κύρος του κανονισμού (ΕΟΚ) 525/93 της Επιτροπής, της 8ης Μαρτίου 1993, περί της αξίας των τελικών περιφερειακών ποσών αναφοράς για τους παραγωγούς σπόρων σόγιας, κραμβόσπορων, γογγυλόσπορων και ηλιανθόσπορων για την περίοδο εμπορίας 1992/1993 (ΕΕ L 56, σ. 18),

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους N. Colneric, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen (εισηγητή) και Β. Σκουρή, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl
γραμματέας: R. Grass

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσε:

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους C. Schmidt και M. Niejahr,

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 25ης Οκτωβρίου 2001,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με διάταξη της 30ής Αυγούστου 2000, που περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 6 Σεπτεμβρίου 2000, το Bayerisches Verwaltungsgericht Regensburg

υπέβαλε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, πέντε προδικαστικά ερωτήματα ως προς το κύρος του κανονισμού (ΕΟΚ) 525/93 της Επιτροπής, της 8ης Μαρτίου 1993, περί της αξίας των τελικών περιφερειακών ποσών αναφοράς για τους παραγωγούς σπόρων σόγιας, κραμβόσπορων, γογγυλόσπορων και ηλιανθόσπορων για την περίοδο εμπορίας 1992/93 (ΕΕ L 56, σ. 18).

2 Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ του ζεύγους Weber, μοναδικών εταίρων της εταιρίας Martin Weber Gesellschaft des Bürgerlichen Rechts (εταιρίας αστικού δικαίου Martin Weber), και του Freistaat Bayern, ως προς το ποσό των αντισταθμιστικών πληρωμών για παραγωγούς ελαιούχων σπόρων που τους είχε χορηγήσει ο Amt für Landwirtschaft und Bodenkultur Regensburg (οργανισμός γεωργίας και καλλιέργειας των εδαφών του Regensburg, στο εξής: οργανισμός), κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 525/93.

Κανονιστικό πλαίσιο

3 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 3766/91 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, που θεσπίζει σύστημα στήριξης για τους παραγωγούς σπόρων σόγιας, κραμβόσπορων, γογγυλόσπορων και ηλιανθόσπορων (ΕΕ L 356, σ. 17), θέσπισε μηχανισμό στηριζόμενο στην αρχή της άμεσης αντισταθμιστικής πληρωμής στον παραγωγό συγκεκριμένου ποσού ανά εκτάριο, το οποίο καθορίζεται ανάλογα με τη μέση απόδοση των διαφόρων περιφερειών της Κοινότητας.

4 Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 3, του κανονισμού 3766/91, η περίοδος εμπορίας για τα προϊόντα που απαριθμούνται στον εν λόγω κανονισμό αρχίζει την 1η Ιουλίου και λήγει στις 30 Ιουνίου.

5 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 3766/91 έχει ως εξής:

«Η προβλεπόμενη τιμή αναφοράς για τους ελαιούχους σπόρους καθορίζεται σε 163 ECU/τόνο».

6 Από τις εξηγήσεις που παρέσχε η Επιτροπή με τις γραπτές της παρατηρήσεις προκύπτει ότι η εν λόγω τιμή αναφοράς αντιστοιχούσε «στην τιμή ισορροπίας που εκτιμάται ότι θα έχει διαμορφωθεί μεσοπρόθεσμα για τους ελαιούχους σπόρους στο πλαίσιο μιας σταθεροποιημένης παγκόσμιας αγοράς».

7 Το άρθρο 3, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«Το κοινοτικό ποσό αναφοράς για τους ελαιούχους σπόρους καθορίζεται σε 384 ECU/εκτάριο».

8 Σύμφωνα με την Επιτροπή, το ποσό αυτό αποτελεί μια θεωρητική τιμή που εκφράζει το μέσο προβλεπόμενο ποσό της αντισταθμιστικής πληρωμής ανά εκτάριο εντός της Κοινότητας.

9 Το καταβλητέο στους παραγωγούς ποσό της αντισταθμιστικής πληρωμής καθορίζεται σε δύο στάδια.

10 Πρώτον, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 3766/91, η Επιτροπή καθορίζει για κάθε περιφέρεια παραγωγής, που προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 2 του εν λόγω κανονισμού, ένα «προβλεπόμενο περιφερειακό ποσό αναφοράς», λαμβάνοντας υπόψη τη σχέση μεταξύ της μέσης κοινοτικής αποδόσεως σε δημητριακά ή σε ελαιούχους σπόρους και την αντίστοιχη μέση απόδοση της οικείας περιφέρειας.

11 Δεύτερον, η Επιτροπή, ακολουθώντας τη διαδικασία της «επιτροπής διαχειρίσεως» που προβλέπεται στο άρθρο 38 του κανονισμού 136/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1966, περί δημιουργίας κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/002, σ. 33), καθορίζει το «τελικό περιφερειακό ποσό αναφοράς» πριν από τις 30 Ιανουαρίου κάθε περιόδου εμπορίας, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 4, του κανονισμού 3766/91.

12 Η τελευταία αυτή διάταξη έχει ως εξής:

«[...] η Επιτροπή [...] υπολογίζει το τελικό περιφερειακό ποσό αναφοράς με βάση τη διαπιστωθείσα τιμή αναφοράς για τους ελαιούχους σπόρους. Ο τελικός αυτός υπολογισμός γίνεται με την αντικατάσταση της προβλεπόμενης τιμής αναφοράς από την διαπιστωθείσα τιμή αναφοράς· οι διακυμάνσεις των τιμών μέσα στα όρια του 8 % της προβλεπόμενης τιμής αναφοράς δεν λαμβάνονται υπόψη».

13 Επομένως, αν η διαπιστωθείσα σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 4, του κανονισμού 3766/91 τιμή αναφοράς παρουσιάζει διακυμάνσεις μεγαλύτερες του 8 % σε σχέση με την προβλεπόμενη τιμή αναφοράς, το τελικό περιφερειακό ποσό αναφοράς καθορίζεται διά προσαρμογής του προβλεπομένου περιφερειακού ποσού αναφοράς ανάλογα προς τη σχετική διακύμανση.

14 Το άρθρο 3, παράγραφος 5, του κανονισμού 3766/91 παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να προβαίνει σε χωριστούς τελικούς υπολογισμούς για κάθε είδος ελαιούχων σπόρων.

15 Βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 6, του κανονισμού 3766/91, η δημοσίευση των προβλεπόμενων και τελικών περιφερειακών ποσών αναφοράς στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* συνοδεύεται από σύντομη εξήγηση των υπολογισμών που έχουν γίνει.

16 Λόγω των προθεσμιών που συνεπαγόταν η εφαρμογή του νέου συστήματος, ο κανονισμός (ΕΟΚ) 1405/92 της Επιτροπής, της 27ης Μαΐου 1992, για τον καθορισμό της αξίας των προκαταβολών που θα καταβληθούν στους παραγωγούς σογιόσπορου, κραμβόσπορου, γογγυλόσπορου και ηλιανθόσπορου, για την περίοδο 1992/93 (ΕΕ L 146, σ. 56), επέτρεψε στα κράτη μέλη να καταβάλουν στους παραγωγούς προκαταβολές ίσες προς το 50 % του προβλεπόμενου περιφερειακού ποσού αναφοράς, υπολογιζομένου βάσει των στοιχείων που ανακοινώνονται στην Επιτροπή μαζί με τα προγράμματα περιφερειοποιήσεως.

17 Στις 5 Μαρτίου 1993, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 515/93, για τον καθορισμό της αξίας των προβλεπόμενων περιφερειακών ποσών αναφοράς για τους παραγωγούς σπόρων σόγιας, κραμβόσπορων, γογγυλόσπορων και ηλιανθόσπορων για την περίοδο εμπορίας 1992/93 (ΕΕ L 55, σ. 43). Το προβλεπόμενο περιφερειακό ποσό αναφοράς για τη Βαυαρία (Γερμανία) καθορίστηκε στα 517,42 ECU ανά εκτάριο (1 218,10 DEM ανά εκτάριο).

18 Στις 8 Μαρτίου 1993, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό 525/93. Από το παράρτημα ΙΙ του κανονισμού αυτού προκύπτει ότι το τελικό περιφερειακό ποσό αναφοράς για τη Βαυαρία καθορίστηκε επίσης στα 517,42 ECU ανά εκτάριο (1 218,10 DEM ανά εκτάριο).

19 Το παράρτημα Ι του επίδικου κανονισμού εξηγεί συνοπτικώς τον τρόπο με τον οποίο υπολογίστηκαν τα τελικά περιφερειακά ποσά αναφοράς ως εξής:

«Καθορίστηκε χωριστά για κάθε ελαιούχο σπόρο μία διαπιστωθείσα τιμή αναφοράς, η οποία αντιπροσωπεύει τη μέση τιμή που διαπιστώθηκε στην παγκόσμια αγορά κατά τη διάρκεια της περιόδου εμπορίας 1992/93.

Αυτές οι διαπιστωθείσες τιμές αναφοράς υπολογίσθηκαν με βάση χρηματιστηριακές τιμές και τιμές που ίσχυσαν στις συναλλαγές, βάσει των τιμών χρηματιστηρίου του Ρότερνταμ, για τις αποστολές ελαιούχων σπόρων χύμα που παραδόθηκαν σε αντιπροσωπευτικούς λιμένες. Οι τιμές των συναλλαγών και οι χρηματιστηριακές τιμές είναι αυτές που καταγράφηκαν από τον Ιούλιο του 1992 μέχρι τον Ιανουάριο του 1993. Όπου ήταν δυνατόν, ελήφθησαν υπόψη ο μήνας και οι τιμές παράδοσης στο πλαίσιο της σύμβασης των συναλλαγών και των χρηματιστηριακών τιμών.

Οι αξίες των διαπιστωθεισών τιμών αναφοράς είναι τέτοιες ώστε να μην είναι αναγκαία η προσαρμογή των προβλεπομένων περιφερειακών ποσών αναφοράς, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3766/91.

[...]

Για την περίοδο εμπορίας 1992/93, επιβεβαιώθηκε ότι η αξία των τελικών περιφερειακών ποσών αναφοράς είναι ίδια με αυτή των προβλεπομένων περιφερειακών ποσών αναφοράς.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

20 Στις 24 Μαΐου 1992, η Martin Weber Gesellschaft des Bürgerlichen Rechts υπέβαλε στον οργανισμό αίτηση άμεσης πληρωμής στους παραγωγούς ελαιούχων σπόρων για τη συγκομιδή 1992, για έκταση 6,37 εκταρίων στην οποία είχε καλλιεργηθεί ελαιοκράμβη. Η εν λόγω αίτηση πρωτοκολλήθηκε στις 29 Μαΐου 1992.

21 Με απόφαση της 23ης Σεπτεμβρίου 1992, ο οργανισμός ενέκρινε για τους προσφεύγοντες της κύριας δίκης προκαταβολή ύψους 3 879,65 γερμανικών μάρκων (DEM), η οποία αντιστοιχούσε στο 50 % του προβλεπομένου περιφερειακού ποσού αναφοράς. Βάση για τον υπολογισμό αποτέλεσε το ποσό των 609,05 DEM ανά εκτάριο για τη Βαυαρία. Οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης υπέβαλαν διοικητική ένσταση κατά της αποφάσεως αυτής, με την αιτιολογία ότι τα εγκριθέντα ποσά δεν κάλυπταν τις ζημίες από τις πτώσεις των τιμών.

22 Με απόφαση της 28ης Απριλίου 1993, ο οργανισμός τους χορήγησε συνολική ενίσχυση ύψους 7 759,29 DEM, υπολογιζόμενη βάσει του τελικού ποσού αναφοράς για τη Βαυαρία, ήτοι 1 218,10 DEM ανά εκτάριο. Οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης υπέβαλαν διοικητική ένσταση και κατά της αποφάσεως αυτής και ζήτησαν να μη κριθεί η ένσταση έως ότου κριθεί η προσφυγή που επρόκειτο να ασκηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

23 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 11 Μαΐου 1993, οι προσφεύγοντες ζήτησαν την ακύρωση του κανονισμού 525/93. Με απόφαση της 10ης Ιουλίου 1996, Τ-482/93, Weber κατά Επιτροπής (Συλλογή 1996, σ. II-609), το Πρωτοδικείο, στο οποίο αναπέμφθηκε η εκδίκαση της εν λόγω προσφυγής με διάταξη που εξέδωσε ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου στις 27 Σεπτεμβρίου 1993, απέρριψε την προσφυγή ως απαράδεκτη με την αιτιολογία ότι ο εν λόγω κανονισμός δεν αφορούσε ατομικά τους προσφεύγοντες.

24 Με απόφαση της 4ης Δεκεμβρίου 1997, η Κυβέρνηση του Oberpfalz (Άνω Παλατινάτου) απέρριψε την ένσταση των προσφευγόντων, θεωρώντας νόμιμη την απόφαση που εξέδωσε ο οργανισμός στις 28 Απριλίου 1993, βάσει του κανονισμού 525/93.

25 Στις 9 Ιανουαρίου 1998 οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης άσκησαν, ενώπιον του Bayerisches Verwaltungsgericht Regensburg, προσφυγή ακυρώσεως κατά της ως άνω αποφάσεως περί απορρίψεως και πρότειναν να υποβληθεί προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', ΕΚ).

26 Προς στήριξη του αιτήματός τους, οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης ισχυρίστηκαν, αφενός, ότι ο κανονισμός 525/93 δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένος και, ως εκ τούτου, είναι αντίθετος προς το άρθρο 190 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 253 ΕΚ) και, αφετέρου, ότι παραβιάζει την αρχή του κοινοτικού δικαίου περί απαγορεύσεως των αυθαίρετων πράξεων.

27 Το Bayerisches Verwaltungsgericht Regensburg, εκτιμώντας ότι η επίλυση της διαφοράς επί της οποίας καλείται να αποφανθεί εξαρτάται από το κύρος του κανονισμού 525/93, αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Είχε το δικαίωμα η Επιτροπή κατά τον καθορισμό του τελικού περιφερειακού ποσού αναφοράς κατά παρέκκλιση από το παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΟΚ) 525/93 να μη λάβει υπόψη τις τιμές αναφοράς των μηνών της χρονικής περιόδου μεταξύ 1ης Ιουλίου 1992 και Ιανουαρίου 1993, να συνυπολογίσει τιμές αναφοράς των μηνών μετά την αναφερθείσα χρονική περίοδο και να αντικαταστήσει με μία εκτίμηση τα στοιχεία τιμών αναφοράς που έλειπαν;

2) Επιτρεπόταν να αυξηθούν οι καθοριζόμενες για Αμβούργο και Fac. Atlant τιμές κατά το ποσό των υποτιθεμένων μεταφορικών εξόδων ύψους 3,8 ECU ανά τόνο;

3) Επιτρεπόταν κατά την εξεύρεση της τελικής τιμής αναφοράς να ληφθούν ως βάση αμιγώς λογιστικώς εξευρισκόμενες μέσες τιμές χωρίς να ληφθούν υπόψη οι διαφορετικές ποσότητες εμπορίας κατά τους επιμέρους μήνες της χρονικής περιόδου υπολογισμού;

4) Στην περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα ερωτήματα 1 έως 3: Πάσχει ο κανονισμός (ΕΟΚ) 525/93 ως προς τις προϋποθέσεις που θέτει για τον υπολογισμό του τελικού περιφερειακού ποσού αναφοράς λόγω ελλείψεως αιτιολογίας υπό την έννοια του άρθρου 190 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 253 ΕΚ);

5) Είναι τόσο ουσιώδης η εν λόγω έλλειψη αιτιολογίας ώστε να οδηγεί στην ακυρότητα ή τη μερική ακυρότητα του κανονισμού;»

Επί του πρώτου, δεύτερου και τρίτου ερωτήματος

28 Όσον αφορά τα τρία πρώτα ερωτήματα, τα οποία χρήζουν συνεξετάσεως, πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως προκύπτει από τις γραπτές της παρατηρήσεις, η Επιτροπή, κατά τον υπολογισμό των οριζομένων στον κανονισμό 525/93 τελικών περιφερειακών ποσών αναφοράς, πρώτον, συνυπολόγισε κατ' εκτίμηση προθεσμιακές τιμές για τον Φεβρουάριο και τον Μάρτιο του 1993 σχετικά με πράξεις που έγιναν τον Ιανουάριο του 1993, δεύτερον, δεν έλαβε σε δύο περιπτώσεις υπόψη τις μέσες τιμές που της ανακοίνωσαν τα κράτη μέλη, τρίτον, αύξησε ορισμένες από τις τιμές αυτές με κατ' αποκοπή ποσό 3,8 ecu/τόνο για έξοδα μεταφοράς και, τέταρτον, δεν προέβη σε στάθμιση των τιμών που επελέγησαν ανάλογα με τις πράγματι διατεθείσες στο εμπόριο ποσότητες κατά τη διάρκεια των διαφόρων σχετικών μηνών.

29 Εντούτοις, η Επιτροπή θεωρεί ότι, ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, δεν διέπραξε καμία παρατυπία ικανή να επιφέρει την ακύρωση του κανονισμού 525/93.

30 Αφενός, επιβάλλεται να σημειωθεί συναφώς ότι ο κανονισμός 3766/91, ο οποίος αποτέλεσε τη βάση για την έκδοση του κανονισμού 525/93, περιορίζεται να αναφέρει, στο άρθρο του 3, παράγραφος 4, ότι, όσον αφορά τη μέθοδο υπολογισμού των τελικών περιφεριακών ποσών αναφοράς, αυτά πρέπει να υπολογίζονται με βάση τη διαπιστωθείσα τιμή αναφοράς για τους ελαιούχους σπόρους και ότι ο τελικός υπολογισμός γίνεται με την αντικατάσταση της προβλεπόμενης τιμής αναφοράς από τη διαπιστωθείσα τιμή αναφοράς.

31 Ωστόσο, ο κανονισμός 3766/91 δεν καθορίζει συγκεκριμένους τρόπους υπολογισμού για τη διαπίστωση της εν λόγω τιμής αναφοράς. Σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 6, του κανονισμού αυτού, εναπόκειται στην Επιτροπή να παράσχει, κατά τη δημοσίευση των τελικών περιφερειακών ποσών αναφοράς, σύντομη εξήγηση των υπολογισμών που έχουν γίνει.

32 Αφετέρου, πρέπει να υπομνησθεί ότι τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως σε θέματα κοινής γεωργικής πολιτικής, λαμβανομένων υπόψη των αρμοδιοτήτων που τους αναθέτει η Συνθήκη ΕΚ (βλ., μεταξύ άλλων, τις αποφάσεις της 29ης Οκτωβρίου 1998, C-375/96, Zaninotto, Συλλογή 1998, σ. I-6629, σκέψη 64, και της 12ης Ιουλίου 2001, C-189/01, Jippes κ.λπ., Συλλογή 2001, σ. I-5689, σκέψη 80).

33 Δεδομένης της εξουσίας αυτής, όταν ο κοινοτικός δικαστής ελέγχει την άσκησή της πρέπει να περιορίζεται στο να εξετάζει αν αυτή ενέχει προφανή πλάνη ή συνιστά κατάχρηση εξουσίας ή αν τα θεσμικά όργανα υπερέβησαν προδήλως τα όρια της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτουν (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 17ης Ιουλίου 1997, C-354/95, National Farmers' Union κ.λπ., Συλλογή 1997, σ. I-4559, σκέψη 50, προπαρατεθείσα Jippes κ.λπ., σκέψη 80, και της 22ας Νοεμβρίου 2001, C-301/97, Κάτω Χώρες κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. I-8853, σκέψη 74).

34 Από τις ενέργειες όμως στις οποίες και η ίδια η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι προέβη δεν προκύπτει ότι υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη ή ότι ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας ή ότι υπερέβη προδήλως τα όρια της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει.

35 Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 4, του κανονισμού 3766/91, μόνον όταν η διαπιστωθείσα τιμή αναφοράς αποκλίνει άνω του 8 % από την προβλεπόμενη τιμή αναφοράς πρέπει να προσαρμοστούν τα προβλεπόμενα περιφερειακά ποσά αναφοράς για να προκύψουν τα τελικά περιφερειακά ποσά αναφοράς.

36 Εξάλλου, από τις μη αμφισβητηθείσες εξηγήσεις της Επιτροπής προκύπτει ότι η προβλεπόμενη τιμή αναφοράς για τους ελαιούχους σπόρους, όπως ορίζεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 3766/91, αντιστοιχούσε στην τιμή ισορροπίας των ελαιούχων σπόρων που αναμένεται στο πλαίσιο μιας σταθεροποιημένης παγκόσμιας αγοράς.

37 Υπό τις συνθήκες αυτές, φαίνεται εύλογο το ότι η Επιτροπή, προκειμένου να εξασφαλίσει τη δυνατότητα συγκρίσεως των διαπιστωθεισών τιμών αναφοράς με την προβλεπόμενη τιμή αναφοράς, κατά τον υπολογισμό των τελικών περιφερειακών ποσών αναφοράς, αφενός, προέβη σε εκτιμήσεις προκειμένου να περιλάβει στον υπολογισμό αυτό προθεσμιακές τιμές οι οποίες, λόγω του ότι υπολογίστηκαν βάσει μεγαλύτερης περιόδου, εμφάνιζαν μεγαλύτερη σταθερότητα από τις τιμές τοις μετρητοίς και, αφετέρου, δεν έλαβε υπόψη τιμές οι οποίες, λόγω του μικρού όγκου των εμπορικών συναλλαγών στις οποίες αναφέρονταν, δεν ήταν αντιπροσωπευτικές της τιμής ισορροπίας καθόλη τη διάρκεια της περιόδου εμπορίας 1992/93.

38 Το ίδιο ισχύει και για την προσαύξηση ορισμένων τιμών με κατ' αποκοπή ποσό 3,8 ECU/τόνο για έξοδα μεταφοράς στην οποία προέβη η Επιτροπή προκειμένου να προσαρμόσει τις τιμές που ισχύουν στους διαφόρους λιμένες της Κοινότητας με το επίπεδο των τιμών του Ρότερνταμ (Κάτω Χώρες).

39 Συγκεκριμένα, η Επιτροπή θεώρησε ότι οι ισχύουσες στο Ρότερνταμ τιμές ήταν αντιπροσωπευτικές της παγκόσμιας αγοράς, αφενός επειδή το Ρότερνταμ είναι το βασικό λιμάνι της Κοινότητας· αφετέρου, όπως εξήγησε η Επιτροπή, η προβλεπόμενη τιμή αναφοράς, όπως την ορίζει το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 3766/91, είχε επίσης καθοριστεί «με βάση την τιμή του Ρότερνταμ».

40 Δεν προκύπτει, εξάλλου, ότι η Επιτροπή υπερέβη προδήλως τα όρια της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει, για τον λόγο ότι, μη έχοντας λάβει από τα κράτη μέλη τις αναγκαίες προς τούτο πληροφορίες, δεν προέβη σε στάθμιση των τιμών που επελέγησαν ανάλογα με τις πράγματι διατεθείσες στο εμπόριο ποσότητες, αλλά καθόρισε τις διαπιστωθείσες τιμές αναφοράς στηριζόμενη απλώς σε μέσες τιμές υπολογισθείσες με αμιγώς μαθηματικό τρόπο.

41 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το κύρος του κανονισμού 525/93 δεν μπορεί να αμφισβητηθεί για κάποιον από τους λόγους που προβλήθηκαν με τα τρία πρώτα ερωτήματα.

Επί του τετάρτου και πέμπτου ερωτήματος

42 Όσον αφορά το τέταρτο και πέμπτο ερώτημα, σχετικά με το αν ο κανονισμός 525/93 είναι ολικώς ή μερικώς άκυρος λόγω παραβιάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως που προβλέπει το άρθρο 190 της Συνθήκης, πρέπει να υπομνησθεί ότι η επιβαλλόμενη από τη διάταξη αυτή αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη προς τη φύση της οικείας πράξεως και από αυτήν πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική του οργάνου που εκδίδει την πράξη, προκειμένου να καθίσταται δυνατό στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που υπαγόρευσαν το ληφθέν μέτρο και στο Δικαστήριο να ασκεί τον έλεγχό του. Ωστόσο, η αιτιολογία δεν απαιτείται να διυλίζει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας αποφάσεως είναι σύμφωνη με τις επιταγές του άρθρου 190 της Συνθήκης πρέπει να κρίνεται όχι μόνο βάσει της διατυπώσεώς της, αλλά και των συμφραζομένων, καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 19ης

Οκτωβρίου 2000, C-15/98 και C-105/99, Italie και Sardegna Lines κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-8855, σκέψη 65, και προπαρατεθείσα Κάτω Χώρες κατά Συμβουλίου, σκέψεις 187 και 188).

43 Στην πρώτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 525/93 γίνεται ρητή αναφορά στο άρθρο 3, παράγραφος 4, του κανονισμού 3766/91 και υπενθυμίζεται ότι το τελικό περιφερειακό ποσό αναφοράς υπολογίζεται αντικαθιστώντας την προβλεπόμενη τιμή αναφοράς με τη διαπιστωθείσα τιμή αναφοράς.

44 Επιπλέον, όπως απαιτεί το άρθρο 3, παράγραφος 6, του κανονισμού 3766/91, ο τρόπος υπολογισμού των τελικών περιφερειακών ποσών αναφοράς εκτίθεται συνοπτικά στο παράρτημα I του κανονισμού 525/93.

45 Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο κανονισμός 525/93, ως απλό μέτρο εφαρμογής του κανονισμού 3766/91, είναι επαρκώς αιτιολογημένος όσον αφορά τον υπολογισμό των τελικών περιφερειακών ποσών αναφοράς.

46 Λαμβανομένων υπόψη όλων των ανωτέρω σκέψεων, από την εξέταση των υποβληθέντων ερωτημάτων δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του κανονισμού 525/93.

Επί των δικαστικών εξόδων

47 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή, η οποία υπέβαλε παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε με διάταξη της 30ής Αυγούστου 2000 το Bayerisches Verwaltungsgericht Regensburg, αποφαίνεται:

Από την εξέταση των υποβληθέντων ερωτημάτων δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του κανονισμού (ΕΟΚ) 525/93 της Επιτροπής, της 8ης Μαρτίου 1993, περί της αξίας των τελικών περιφερειακών ποσών αναφοράς για τους παραγωγούς σπόρων σόγιας, κραμβόσπορων, γογγυλόσπορων και ηλιανθόσπορων για την περίοδο εμπορίας 1992/93.

Colneric Schintgen Σκουρής

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 7 Φεβρουαρίου 2002.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Η Πρόεδρος του δευτέρου τμήματος

N. Colneric